

dve pesme

2.

može mu se prići sa svake strane
brundajući kroz asfalt
poneka pogrešna uspomena na sunčano klatno

ovi časovi štektavog paljenja automobila
pod prozorima koji ništa ne upijaju
pod istim krovom
prekrivenim krljuštima pocinkovane ribe
tragom istog pljuska

koji pada nad šumom u blizini
šuma sa svojim motelsko smeštajnim srcem
u susretu

jednom mesečno
primus, siva novinska hartija
pluća u prahu
upotrebljena za lopte, stolice,
jastuke za ležanje

hromo medveđe popodne
koje uznemiravaju nestalni trenuci izleta
glatke grane, neznatna injekcija beskraj
koja ubrizgava prostor
detalj za uznemirenje

zajednička buđenja, dnevne zavese
tv-pećina
bežanje od jasne želje za čudom
poster
naslov: 24 časa

3.

samo je
drugi
deo
pesme
usamljen
neprimetan kao riblji trag
kao cvet u benzinskoj lokvi
najzad jedne nespokojne prostorije
hladno prijatne
kao prokisle bukove daske
kao vrapci što piju vodu iz riblje konzerve
skriveni od kiše

samo je
drugi
deo
pesme
usamljen

VEŠTINA NESEĆANJA, DAN

1.

trom je
nedorastao ovaj dan u porukama.
Goloruka priča u drugoj kući
iznenadni pomor svetla
vlaga drvenih prozora
strelovito zaseda u obrvama

čime se oglasiti u odabiru čula
u ovom prostoru bez straha
i utišanosti
ono je zagušeni sliv
ovih poistovećenih zidova
traži im korenje u kašlju
rastresite ugljenisane niti

stiže plućima čas
jutarnje cigarete
dimnjak u malom, u mesu
prenatrpani duvanski most
zasut nepokretnostima
nameštene sobe

16000 SLIKA NA ČAS

1.

precrtan je trag tkiva
i svako pomoćno veće s rastvorenom kometom
u čaši mlađe vode koja oslepljuje žed
mirnim rukama telo oglašava
svoje nataložene zakone
glad se smešta u stomaku
koji tinja pod vratom
pridrživajući noge
tlo koje obasipa umor pokretima

tu je naš rastegljivi pećinski nakit
blizak neizmenjenom krvotoku
traži dno u rasutim žilama
etiketu, potvrdu carinjenja
i ostale čitke signature
podjednako udaljenim zvezdama

prisustvo iste želje
za rezervoarima prijatnih nerazjašnjenosti
trajne trule nade
u travnjacima upljuvanu ulicu
elektrificiranim gnezdima
pticama zamičućim za cisternama
crvotočnim otvorom na kiosku
sa jutarnjim koncentratima poznanstava

dan koji se otresa od štamparskog olova
pluta po kokainu
i pamti se pred štektavom kasom
na kraju šarenih oksidisanih prolaza

2.

gradimo ovaj taster u jutru
koje nas prateći pripisuje ovoj
rečenici s kratkim vekom trajanja
s neredovnim transportom
smrvljenim mušicama ispod rasušenih brisača

i modrom nekom pticom
pretvorenom u koren vrbe
u ona nerazumna stanja kraj puta
koja nas više ne pronalaze
onaj suvi horizont okrenut leđima
iz kog izranja
božanstvo kontakt-ključa
kad se protežemo odmarajući se od vožnje
i odsutno podignemo pogled
stresajući se obrasli u masni volan

nema tla gde trune lišće
sa zelenim iglicama koje niču
treba stići na vreme
ne sitneći se bojama, izvorom
kroz disanje rasutim slikama

pogledajmo za trenutak brzinometar
jezičak koji je izlegla dizalica
kojoj se bližimo

pouzđano
ta čelična i podmazana proteza
za nebo
usireno iznad cilja našeg puta.

2 x 3 iz slovenije

blaž ogorevc

1. ŽALOSNA PRIČICA MALE CRVENE VIOLINE

Mala crvena violina leži usamljena na velikom crvenom stolu. Židovi su crveni pa se čini kao da tu i tamo postoji kakav plavi obris.

2. KONCERT NA KLAVIRU

Gospodin s ptičjim nosom je svirao na klaviru (bele su mu bile negovane ruke). Ostali su se divili. Plamen je tiho glodao cigaretu (zaboravljenu u pepeljari). Zatim ju je neko podigao i udahnuo, plamen je suknuo nagore po beloj cigareti. Povremeno zašušte crni prsluci a bele maramice ponosno izviriju. I stočić pijaniste je crven. Gospođama u pozadini je dosadno. Gospodin zatvara oči i bele ruke same klize po belim tipkama.

3. DOSADA

Soba u prvorazrednom la hotelu sa imenom BELVEDERE, s pogledom na more, dok su gospodin i gospođa dole na plaži, pod šarenim suncobranima. Staklena vrata balkončića su otvorena i besposlena, pa vetar flertuje sa zavesom. Tepih tiho čeka na gospodareve korake, ormarići su već zaspali u popodnevnoj vrućini. Sobi je dosadno, u ogledalu je neka soba sasvim slična. toj i još tiša i usamljenija.

matjaž hanžek

1.	2.
vračaš ljubav
ljubav vračaš	izvan stvari sam
izvan značenja sam
izvan reči sam
hodiš sam
sam hodiš	u stvarima sam
u značenjima sam
u rečima sam
pevaš pesmu
pesmu pevaš	izvlačim se iz stvari
izvlačim se iz značenja
izvlačim se iz reči
čitaš pesmu
pesmu čitaš	želim u stvari
želim u značenja
želim u reči
preskačeš potoke
potoke preskačeš	idem u stvari
idem u značenja
idem u reči
nešto gledaš
gledaš nešto	

3.

veliki vicešampion poezije nadmašuje male vicešampione poezije jer su ti mali vicešampioni poezije postavljeni pred njim kao slabiji i manji slušaoci i mali su pred njim pošto je ovaj veći i moćniji od manjih vicešampiona poezije

veliki vicešampion proze nadmašuje male vicešampione proze jer su ti mali vicešampioni proze postavljeni pred njim kao slabiji i manji slušaoci i mali su pred njim pošto je ovaj veći i moćniji od manjih vicešampiona proze

Izabrao i preveo
Vojislav Despotov